

ὄνυμαί ν' ἀρνηθῶ τὴν πρὸς τὰ τέκνα ἀγάπην τῶν πατέρων· ἀλλὰ διὰ τὰς γυναῖκας τὸ αἴθημα τῆς μητρότητος εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ. Οἱ ἀπιστοῦντες ἔτι τὴν δημιουργικὴν αὐτῶν ἰσχυρίσασθαι, οὐδέποτε λοιπὸν εἶδον μητέρα λαμβάνουσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τὸ ἀρτιγέννητον τέκνον τῆς; Οὐδέποτε λοιπὸν ἐθεώρησαν τὸ πρῶτον θεῖον αἰεὶ βλέμμα, ὅπερ ἐκ τῆς τρυφερᾶς τοῦ Ῥααὴλ μεγαλοφυΐας πρὸς στιγμὴν ἐμπνευσθεῖς ὁ πρᾶξ' Ῥούβενος ἀπεικόνισεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ τῆς Μαρίας τῶν Μεδίκων; Οὐδέποτε λοιπὸν πατήρησαν μητέρα παρακολουθοῦσαν τὰ πρῶτα βήματα τοῦ τέκνου τῆς, ἀκούουσαν τὰ πρῶτα αὐτοῦ ψελλίσματα, καὶ δεχομένην, φεῦ! τὸν τελευταῖον αὐτοῦ στεναγμὸν; Ὅταν παιδίδιον τι ἀποθνήσκει, ὁ πατὴρ θρηνεῖ· ἀλλ' ὁ χρόνος συμπαρασύρει παρ' αὐτῷ καὶ τὴν λύπην ταύτην ὡς τῶνας ἄλλας· ὁ θάνατος ὅμως τοῦ τέκνου τῆς εἶναι διὰ τὴν μητέρα πληγὴ, μηδέποτε θεραπευμένη. Βλέπομεν ἐνίοτε γυναικείας φυσιογνωμίας σερούσας ἰδίαν τινὰ σφραγιδα ἀπογνώσεως· ἡ ἀσθένεια αὐτῶν, ἡ γλυκύτης των, ἡ ἀσθενὴς καὶ συμπαθὴς φωνή των, τὸ πρὸς τὸ στήθος κλίον μέτωπον θλίβουσι τὴν καρδίαν, προδίδοντα δὲ τὴν βαθυτάτην, ἐξ ἀπωλείας ἀνεπανορθώτου προερχομένην· ἐξετάσατε τὸ αἶτιον τῆς θλίψεως των καὶ θὰ μάθητε ὅτι εἶναι μητέρες, ἀπολέσασαι τέκνον των εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του. Ἡ μή τις, προσβληθεῖσα ὑπὸ θανάσιμου ἀσθενείας, ἐξ ἧς πρὸ δεκαετίας ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς, ἀνεκράυασεν ἐν μέσῳ τῶν πόνων καὶ τῆς ἀγωνίας τῆς: «**Α!** πόσον θὰ ὑπέφερε τὸ ταλαίπωρον παιδί μου!» Βασανιζομένη ὑπὸ τῆς ἰδίας δδύνης, ἐσυλλογίζετο μόνον τὰς δδύνας τοῦ ἀποθανόντος τέκνου τῆς.

Τοιαύτη ἡ μητρικὴ στοργή. Μὴ ἔχουσά τι προσόμοιον ἐν δλοκλήρῳ τῷ κόσμῳ, γεννᾶται ἐν μιᾷ στιγμῇ ἀπείρῳ, ἀνυπολογίστῳ, τοσοῦτῳ ἰσχυρᾷ, ὥστε ἡ αἰσθανομένη αὐτὴν ὑπερπηδᾷ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, θεωροῦσα ἡδονὴν τὴν δδύνην καὶ χαρὰν τὰς στερήσεις, καὶ τοῦτο οὐχὶ προσκαίρως καὶ ἐκ στιγμιαίας δρμῆς, ὡς ἐν τῷ ἔρωτι συμβαίνει, ἀλλὰ πάντοτε, ἀκαταπαύστως. Δὲν ἐξαιλεῖται αὐτὴν ὁ χρόνος, οὐδὲ τὴν ἐξασθενίζει τὸ γῆρας· διότι διατηρεῖται πάντοτε ἡ αὐτὴ, οὔτε εἰς παρακμὴν ὑποκειμένη, οὔτε εἰς πρόοδον, τὸ ἕτερον τοῦτο τῆς ἀτελείας σημειον. Ἀνεφάνη τὴν πρῶτην τῆς δημιουργίας ἡμέραν ὅσῳ καὶ σήμερον τελεία, καὶ ἔτι ἡτο ἐπίσης μήτηρ, ὡς ἡ Ἐκάβη καὶ ἡ ἑβασίλισσα Λευκή. Ἀλλ' εἰς ταῦτα μόνον περιορίζεται; Οὐχί. Ὡς τελευταῖον αὐτῆς θαῦμα ἐπιφέρει τὴν ἀνανέωσιν τῆς ὑπὸ ταύτης ἐμφορουμένης γυναικὸς καὶ ἐπέχει παρ' αὐτῇ τόπον ἀνατροφῆς. Διὰ ταύτης ἡ φιλάρεσκος ἀποκαθίσταται σοβαρὰ, ἡ ἀπερίσκεπτος συνετὴ φωτίζει, καὶ ἐξαγνίζει· εἶναι ταυτόσημος οὐ μόνον τῇ αὐταπαρνήσει,

ἀλλὰ καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ νοημοσύνῃ. Συγεντροὶ δλόκληρον τὴν ἀνθρωπίνην καρδίαν!

N.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Συκοφάντης.

Συνηθεστάτη εἶναι ἡ χρῆσις τῆς λέξεως ταύτης παρὰ τε τοῖς παλαιοῖς καὶ τοῖς νεωτέροις Ἑλλησι, ὅσον συνήθης δυστυχῶς καὶ ἡ δι' αὐτῆς ὑποδηλουμένη κακία· ἀλλ' ἴσως ὀλίγοι γινώσκουσι πόθεν ἡ σύνθεσις αὐτῆς καὶ ἐκ τίνος παραδόξου συμπτώσεως τὰ ἀθῶα σῦκα κατήνησαν νὰ σημαίνωσι πράγμα βδελυκτὸν καὶ ἀποστροφῆς ἄξιον. Τὸ ἱστορικὸν τῆς λέξεως ἔχει ὡς ἑξῆς·

Ἡ συκὴ ἐτιμάτο λίαν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες ἀπένεμον αὐτῇ εἰδός τι θρησκευτικῆς λατρείας, καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν καὶ τὰς ἰδίας αὐτῶν κεφαλὰς στέφοντες πολλάκις ἐν δημοσίαις τελεταῖς διὰ φύλλων, ἢ διὰ κλάδων συκῆς. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐτιμῶρουν διὰ θανάτου τοὺς ἐξάγοντας σῦκα ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ τοὺς δρέποντας τοὺς καρποὺς συκῶν ἀφιερωμένων εἰς θεότητας· πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τοῦ νόμου εἶχον τάξει ἀμοιβᾶς ὑπὲρ τῶν καταγγελλόντων πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν ἢ λαθρομπορίον σῦκων. Ὁφελούμενοι ἐκ τῆς ἀστηρότητος ταύτης τοῦ νόμου ἄνθρωποι μὴδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχοντες ἔκλεπτον αὐτοὶ τὰ σῦκα καὶ κατεμήνουσιν μετέπειτα ὡς ἐνόχους τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, λαμβάνοντες τὴν τεταγμένην ἀμοιβήν. Οἱ ἀπατεῶνες οὗτοι ἐκαλοῦντο ὡς ἐκ τοῦ καταδοτικῆς αὐτῶν ἔργου συκοφάνται (σῦκα-φαίνειν)· οὐδὲν δ' ἄπορον ὅτι βαθμηδὸν ἡ λέξις κατήνησε νὰ σημαίνῃ πάντα διαβολέα, ψεύστην καὶ ὑποκριτήν.

A. S. B.

ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἄνωνμοι ἐπιστολαί.

Ἵθροιστικοὶ λόγοι ἐπὶ τοίχων γραφόμενοι.

Λοιδόριαι πρὸς ἄνθρωπον διερχόμενον ἐπὶ δὲ χήματος, ἢ διακείμενον εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται ν' ἀπαντήσῃ.

Αὐθάδεια πρὸς ἀσθενεστεροὺς ἐν ἀπουσίᾳ μαρτύρων, ἢ πρὸς ὑπηρετάς φοβούμενους ν' ἀπαντήσωσι μήπως ἀπολέσωσι τὴν θέσιν των.

Αἰκισμοὶ πρὸς γυναῖκας ἢ παιδιά

Σιωπὴ τηρουμένη πρὸς ἀποφυγὴν εὐθύνης ἐπὶ ἰδίων πταισμάτων.

Πᾶσα κατάχρησις δυνάμεως καὶ ἐξουσίας.

Ὁ Ἰωσήφ Βρόθερτον, μέλος τοῦ Ἀγγλικῆς Κοινοβουλίου, ἀφῆκε τὸ ἐπόμενον ὄραξιον ἐπιγράμμα